

maa han ogsaa ønske, at denne Vælgerdom, som han taler om, maa blive foretagen paa den lige og almindelige Valgrets Grund, saa maa han ønske, at vi, naar vi gaa til Valg, og dette Forligsforslag skal dømmes, have en Valgordning ogsaa til Folketinget, der virkelig er Udtryk for den lige og almindelige Valgret. Nu erindrer den ærede Minister, at vi i Fjor fik Løfte fra Konseilspræsidenten om en Valgkredslov, som gennemførte Grundlovens Bud, gennemførte lige og almindelig Valgret. Den ærede Minister ved ogsaa, at for et Par Dage siden rejste en Partifælle af mig i det andet Ting Spørgsmaalet og afæskede Konseilspræsidenten et bestemt Svar om, naar denne Valgkredslov med den fulde Gennemførelse af lige og almindelig Valgret til Folketinget blev forelagt, men han fik intet Svar. Konseilspræsidenten havde lovet os Forslaget i denne Samling — det findes i Rigsdagstidenden —, han sagde, det kunde let finde Sted, han behøvede ingen Kommission til Hjælp ved Udarbejdelsen, det lod sig let gøre. Nu ere vi omtrent ude med Rigsdagssamlingen, og endnu have vi ikke set noget Forslag i saa Henseende fra den højtærede Indenrigsminister. Jeg tillader mig at spørge: Er den ærede Ministers Kærlighed til den lige og almindelige Valgret saa varm, som han siger, hvorfor har han da endnu ikke forelagt et Forslag om en grundlovmæssig Valgkredsordning? Er han bange for, hvis Forslaget kom i denne Rigsdagssamling, at der da skulde være en Mulighed for at faa det gennemført inden næste Valg, og frygter han for, at hvis vi havde lige og almindelig Valgret til Folketinget efter Grundlovens klare Bud, vilde dette Forligsforslag ikke saa let gaa igennem og heller ikke de andre Forligsresultater, der muligvis komme? Tilstræber den højtærede Indenrigsminister med denne besynderlige Forsinkelse, der er i Strid med Konseilspræsidentens Løfte, og som, hvis den gennemføres, vil medføre, at Konseilspræsidenten kommer til at staa som en Mand, der bryder sit Ord, at forhindre, at dette Forligsforslag bliver underkastet en Dom af den lige og almindelige Valgret?

Med dette Spørgsmaal vil jeg slutte. Dog har jeg endnu et Ord at føje til. Jeg ved ikke, om jeg faar Ordet mere i Aften, det er jo Meningen, at vi i Aften skulle være færdige med denne Sag, og jeg vil derfor gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Løvel. Hvordan saa det ærede Medlem vender og drejer Sagen, kan han ikke komme bort fra, at hans

Ord om, at Skellene skulde slettes, men ikke flyttes, ikke er blevet opfyldt, det har han maattet lade ligge paa Valen. Jeg ved, at det har været det ærede Medlem pinligt, jeg ved, det har kostet ham store Kampe. Ja, nu ler det ærede Medlem, men i Underudvalgets Møde i Fjor lo det ærede Medlem ikke. Der kunde jeg godt mærke, hvad det kostede ham at gaa med dertil, og det forstaar jeg meget godt. (*Anders Nielsen*: Det er jo ren Fantasi.) Jeg tror, hvad jeg den Gang saa og hørte, bedre, end hvad det ærede Medlem nu smilende sidder og fortæller; jeg ved, hvad det kostede ham, og det tjener ham, som sagt, til Ære. Men det ærede Medlem har ladet sig bøje. Han har ikke staaet som Husmanden; der stod stiv og stærk overfor Greven, Ministeren og de andre, der paavirkede ham til at gaa ind paa dette Forlig. Han lod sig bøje. Han har her været med til ikke at slette Skel, men at flytte Skel. Nu kender det ærede Medlem maaske et jydsk Ordsprog, der siger: at den, der flytter Skel, han skal gaa igen. Det ærede Medlem er her med til at flytte Skel, hans Parti er med til at flytte Skel, og det vil komme til at gaa igen. Efter den Handling vil Reformpartiet blive et Genfærd af sig selv. Det vil en Gang blive manet ned. Den Skelsætning, her finder Sted, denne Skelsætning, der foregaar trods det ærede Medlems gamle Ord, vil forsvinde, men den vil først forsvinde, naar Venstrereformpartiets Genfærd er manet ned, naar der rejser sig et nyt, levende demokratisk Flertal i Befolkningen, som saa rykker herind og staaer med tilstrækkelig Magt og Myndighed overfor det andet Ting til at føre Demokratiets Principper igennem fuldt og uden Afslag.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Berntsen: Dersom det ærede Medlem for Løvel (*Anders Nielsen*) skulde gaa igen, som det ærede Medlem forudsatte, haaber jeg, at det ærede Medlem vil anvende sin Teologi til at mane ham ned igen.

Det ærede Medlem, der nu satte sig, begyndte med at minde om, at jeg var et gammelt Medlem af dette Ting. Det er rigtigt nok. Og han mindede om, at jeg en Gang har været ung, og det er ligesaa rigtigt. Men hvis det ærede Medlem tror at kunne finde en Modsætning mellem den unge fynske Oppositionsmand, som han